

CVIII.

Forslag til Lov

om

Skyldneres Ret til at frigøre sig ved Deponering.

(Fremsat i Landstinget den 27. November 1931 af Justitsminister *Zahle*).

§ 1.

Bliver en Skyldner paa Grund af Fordringshaverens Forhold ude af Stand til at opfylde sin Forpligtelse til at erlægge en Ydelse, bestaaende af Penge eller Værdipapirer, skal han være berettiget til for Fordringshaverens Regning at deponere Ydelsen i Nationalbanken eller andet godkendt Forvaringssted, jfr. § 6, med den Retsvirkning, at han anses, som om han havde opfyldt sin Forpligtelse.

Det samme gælder, hvis Fordringshaveren undlader at foretage, hvad Skyldneren kan kræve som Betingelse for at yde, eller hvis det er usikkert, hvem der er rette Fordringshaver, og Uvisheden herom ikke kan lægges Skyldneren til Last.

§ 2.

Skyldneren kan ikke kræve Ydelsen tilbage, medmindre han ved Deponeringen har taget Forbehold derom.

Er saadant Forbehold taget, har Deponeringen ikke de i denne Lov angivne Retsvirkninger.

§ 3.

Ved Ydelsens Deponering skal Skyldneren angive, til Fordel for hvem Deponeringen sker, og oplyse, hvilket Skyldforhold Ydelsen angaar.

Er Angivelsen mangelfuld, og er Ydelsen som Følge deraf betalt til urigtig Person, indtræder Frigørelse ikke. Fordringshaveren kan dog ikke afkræve Skyldneren mere end det Beløb, som er unddraget ham ved Skyldnerens Forsømmelse.

§ 4.

Den deponerede Ydelse skal udbetales til Fordringshaveren, naar denne godtgør sin Ret.

Har Deponeringen fundet Sted paa Grund af Uvished om, hvem der er rette Fordringshaver, kan Ydelsen først kræves udbetalt, naar det mellem de Personer, der gør Krav paa Ydelsen, ved Dom, Forlig eller paa anden bindende Maade er endelig afgjort, hvem af dem Retten tilkommer.